

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 170/18
V Luxemburgu 13. novembra 2018

Rozsudok vo veci C-33/17
Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

Právna úprava členského štátu, ktorá umožňuje príjemcovi služby uložiť povinnosť pozastaviť platby a zložiť zábezpeku na účely zabezpečenia prípadnej pokuty, ktorá by mohla byť uložená poskytovateľovi služby so sídlom v inom členskom štáte za porušenie pracovného práva v prvom členskom štáte, je v rozpore s právom Únie

Takéto vnútroštátne opatrenia idú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov ochrany pracovníkov, boja proti podvodom, najmä v sociálnej oblasti, a predchádzania zneužívaniu

Spoločnosť Čepelnik so sídlom v Slovinsku poskytla pánovi Michaelu Vavtimu služby patriace do odvetvia stavebníctva v hodnote 12 200 eur. Služby poskytovali vyslaní zamestnanci na dome vo vlastníctve pána Vavtiho, ktorý sa nachádza v Rakúsku. Pán Vavti poskytol spoločnosti Čepelnik zálohu vo výške 7 000 eur.

V roku 2016 vykonala rakúska finančná polícia kontrolu na stavenisku a zistila, že spoločnosť Čepelnik sa dopustila dvoch správnych deliktov v oblasti pracovnoprávných predpisov. Finančná polícia v nadväznosti na toto zistenie uložila pánovi Vavtimu povinnosť pozastaviť platby a požiadala príslušný správny orgán (Bezirkshauptmannschaft Völkermarkt, okresný správny orgán vo Völkermarkte, ďalej len „BHM Völkermarkt“) o uloženie povinnosti pánovi Vavtimu poskytnúť zábezpeku určenú na zabezpečenie prípadnej pokuty, ktorá by mohla byť uložená spoločnosti Čepelnik v rámci konania, ktoré bude začaté po tejto kontrole. Finančná polícia žiadala, aby bola zábezpeka stanovená na sumu vo výške zodpovedajúcej dlhovanej sume, t. j. 5 200 eur. BHM Völkermarkt vyhovel tejto žiadosti a pán Vavti poskytol zábezpeku vo výške tejto sumy.

Proti spoločnosti Čepelnik bolo začaté konanie z dôvodu údajných správnych deliktov. Na základe týchto správnych deliktov boli v októbri 2016 spoločnosti Čepelnik uložené pokuty vo výške 1 000 a 8 000 eur.

Po ukončení prác Čepelnik vyúčtovala pánovi Vavtimu sumu 5 000 eur. Pán Vavti odmietol zaplatiť požadovanú sumu tvrdiac, že poskytol BHM Völkermarkt zábezpeku vo výške 5 200 eur. Čepelnik preto začala voči pánovi Vavtimu konanie o zaplatenie dlhovanej sumy.

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk (Okresný súd Bleiburg, Rakúsko) sa pýta Súdneho dvora, či právo Únie zakazuje členskému štátu uložiť osobe, ktorá si objednala stavebné práce v tom istom členskom štáte, povinnosť pozastaviť platby a poskytnúť zábezpeku vo výške rovnajúcej sa sume, ktorá je stále splatná, ak toto pozastavenie a táto zábezpeka slúžia len na zabezpečenie prípadnej pokuty, ktorá by mohla byť neskôr uložená v odlišnom konaní poskytovateľovi služieb, ktorý tieto práce vykonal a ktorý má sídlo v inom členskom štáte.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa **Súdny dvor v prvom rade uvádza, že smernica o službách¹ sa neuplatňuje na také opatrenia, aké stanovuje predmetná rakúska právna úprava.** Znenie tejto smernice totiž spresňuje, že táto smernica sa neuplatňuje na „pracovné právo“, pričom tento pojem definuje široko. Súdny dvor konštatuje, že toto ustanovenie nijako

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu („smernica o službách“) (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

nerozlišuje medzi na jednej strane hmotnoprávnymi pravidlami v oblasti pracovného práva a na druhej strane pravidlami týkajúcimi sa opatrení stanovených na zabezpečenie dodržania týchto hmotnoprávných pravidiel a pravidiel, ktorých cieľom je zabezpečiť účinnosť sankcií uložených v prípade nedodržania týchto pravidiel.

Súdny dvor taktiež uvádza, že normotvorca Únie sa prijatím tejto smernice snažil o zabezpečenie dodržania rovnováhy medzi na jednej strane cieľom odstrániť prekážky slobody poskytovateľov služieb usadiť sa, ako aj slobodného pohybu služieb, a na druhej strane požiadavkou zabezpečiť vysokú úroveň ochrany cieľov všeobecného záujmu, najmä potreby dosiahnuť súlad s pracovným právom. Súdny dvor konštatuje, že zavedenie odstrašujúcich opatrení vnútroštátnou právnou úpravou na účely zabezpečenia dodržiavania hmotnoprávných pravidiel v oblasti pracovného práva a pravidiel, ktorých cieľom je zabezpečiť účinnosť sankcií uložených v prípade nedodržania týchto hmotnoprávných pravidiel, prispieva k zabezpečeniu vysokej úrovne ochrany cieľa všeobecného záujmu, ktorý predstavuje potrebu dosiahnuť súlad s pracovným právom.

Vzhľadom na tieto skutočnosti Súdny dvor dospel k záveru, že výnimka týkajúca sa „pracovného práva“ stanovená v tejto smernici zahŕňa takúto vnútroštátnu právnu úpravu.

Súdny dvor po vylúčení uplatniteľnosti smernice o službách skúma, či je právna úprava, o akú ide vo veci samej, v súlade so slobodným poskytovaním služieb². V tejto súvislosti pripomína, že za obmedzenia slobodného poskytovania služieb sa majú považovať všetky opatrenia, ktoré výkon tejto slobody zakazujú, prekážajú mu alebo ho robia menej príťažlivým. Súdny dvor konštatuje, že opatrenia, ktoré ukladajú objednávateľovi diela povinnosť pozastaviť platby dlhované svojmu zmluvnému partnerovi a poskytnúť zábezpeku rovnajúcu sa cene diela, ktorá je stále splatná, v prípade dôvodného podozrenia, že poskytovateľ služieb spáchal správny delikt podľa vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti pracovného práva, môžu na jednej strane zbaviť príjemcu služieb možnosti ponechať si časť tejto sumy ako náhradu v prípade chybného alebo oneskoreného dokončenia prác a na druhej strane zbaviť poskytovateľa služieb práva požadovať zaplatenie ceny diela, ktorá je stále splatná. V dôsledku toho tieto opatrenia spôsobujú obmedzenie slobodného poskytovania služieb.

Súdny dvor však pripomína, že takéto obmedzenie môže byť pripustené pod podmienkou, že zodpovedá naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, je vhodné na zabezpečenie cieľa, ktorý chce dosiahnuť, a nejde nad rámec toho, čo je na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutné.

Pokiaľ ide o ciele sociálnej ochrany pracovníkov, ako aj boja proti podvodom, najmä v sociálnej oblasti, a predchádzania zneužívaniu, Súdny dvor uvádza, že opatrenia, ktoré stanovuje predmetná rakúska právna úprava a ktoré sa týkajú zabezpečenia účinnosti sankcií, ktoré by sa mohli uložiť poskytovateľovi služieb v prípade porušenia právnych predpisov týkajúcich sa pracovného práva, môžu byť považované za spôsobilé zabezpečiť dosiahnutie takýchto cieľov. Pokiaľ ide naopak o primeranosť takejto právnej úpravy z hľadiska týchto cieľov, Súdny dvor konštatuje, že táto právna úprava stanovuje možnosť uložiť takéto opatrenia ešte predtým, ako by príslušný orgán konštatoval, že došlo k správne deliktu podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti pracovného práva. Okrem toho táto právna úprava nestanovuje, že poskytovateľ služieb, voči ktorému existuje takéto dôvodné podozrenie zo spáchania takéhoto deliktu, môže pred prijatím týchto opatrení uviesť svoje pripomienky ku skutočnostiam, ktoré sú mu vytýkané. Napokon výška zábezpeky, ktorú možno uložiť dotknutému príjemcovi služieb a ktorú môžu stanoviť príslušné orgány bez toho, aby zohľadnili prípadné vady stavby alebo iné nedostatky poskytovateľa služieb pri plnení zmluvy o diele, by mohla presiahnuť, prípadne aj v značnej miere, sumu, ktorá by mala byť bežne zaplatená dotknutým objednávateľom diela po ukončení prác.

Súdny dvor dospel k záveru, že **právna úprava členského štátu, podľa ktorej príslušné orgány môžu uložiť osobe usadenej v tomto členskom štáte, ktorá si objednala dielo, povinnosť pozastaviť platby svojmu zmluvnému partnerovi so sídlom v inom členskom štáte, dokonca poskytnúť zábezpeku vo výške rovnajúcej sa cene diela, ktorá je stále splatná, aby**

² Článok 56 ZFEÚ.

zabezpečili zaplatenie prípadnej pokuty, ktorá by mohla byť uložená tomuto zmluvnému partnerovi v prípade preukázaného porušenia pracovného práva prvého členského štátu, ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov ochrany pracovníkov, ako aj boja proti podvodom, najmä v sociálnej oblasti, a predchádzania zneužívaniu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106